

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

33. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Cerro, Valentina
Parochialis. Veneris 28. Aprilis 1645.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

Quia tamen hoc deducitur ex interpretatione testamenti præfati Petri fundatoris, cui plurimum resistunt verba immediate adiecta, ut apparet ex eorum contextu ibi. *Polem, ordenam y expresament, mananque a prima collatione sua conferit a loan. Boada son nebor lo inpartrona del qual o lo presentat a les vacants de a quelluilla de confemint: de dits mors manumisso y germans y detl alter de aquells sobrauiuens y apres mors de aquello lo segnor y possessor della present casa de Buada dens la present vila de Angles del Bispat de Girona.* &c. verba enim illa, *Dominus*, & possessor presentis domus suæ intus oppositam, &c. non videntur congrue posse referri ad familiam, & agnationem, sed quidem ad domum materialiam de qua in sensu proprio, & naturali ea verba intelliguntur, iuxta text. in l. *lex Cornelia*. §. *agnum*. ff. de inur. l. *qui domum*. ff. de adulter. l. *si finia*. §. *ex hoc edicto*. ff. de damn. infest. l. *si domus*. ff. de leg. 1. & latè probat idem Cor. consil. 198. in propria consultatione sub num. 1. *verfic. quandoque enim magis proprie*. &c. lib. 3. dicens quod magis proprie, ac frequentius intelligitur de domo materiali, & habitationis, quam de agnatione, & ideo præferendus est iste intellectus, qui significationi naturali magis adheret nisi subiecta materia aliter suadeat, iuxta theor. Bartol. in l. *pronunciato*. §. *familia* sub n. 2. *verfic. Puto multum suspiciendam materiam*. &c. ff. de verb. signific. & in specie bene declarant Ruin. consil. 155. *verfic. testamento* sub n. 4. & seqq. *verfic. sed tamen iste sensus non placet*. &c. lib. 3. *Gabr. consil. 98. n. 4. verfic. iam absurdum mihi videtur*. &c. lib. 1. & latius explicat Cephal. consil. 36. sub num. 1. & seqq. *verfic. secundo autem loco*. &c. & sub n. 35. *verfic. tertio illa qualitas*. &c. & pluribus seqq.

5. Eoque magis accidentibus illis lo qual Miguel null sit lo verader patron y presentador del subredir benifici, &c. y apres obre dedio Miguel y pere lo possessor de la present Casa qualis vol que sia. &c. Quæ sunt vniuersalia, & quoscumque possessores etiam extraneos apta comprehendere, gloss. in l. *si necessaria*. §. *si annua*, in verbis, *verfic. nam hoc nomen (quique) ff. de pign. act. Alexand. con. 18. incip. possessoris narratis* sub n. 14. *verfic. ponderanda sunt illa verba*. &c. & seqq. 15. Rota decis. 791. sub n. 10. *verfic. præsertim*. &c. par. 1. & decis. 194. sub n. 3. & seqq. part. 2. *diuers.* & in Romana præsens fidei commiss. de Præsentis 25. Martij 1585. coram bon. memor. Orano in *verfic. verba autem*. &c. & sæpè in aliis, & bene conueniunt cum proximè antecedentibus, quibus idem testator instituto hæredè particulari d. Michaelè eius fratre in eodem domo materiali (de qua suprà locutus fuerat) cum eius pertinentiis, disposuit, quod ipso vita functo in ea succederet persona, seu personæ illi bene visæ, vt legitur ibi, *acceptat la present Casu de Buada de lla villa de Angles, que de a quella null sie heren meu a solas*. &c. Miguel, Buada mentre vueray apres obre de a quell la persona ò personas ell bene visas. &c. quæ (vt dictum est) non restringuntur ad agnatos, & illos de familia, sed quoscumque extraneos d. Michaeli bene visos comprehendunt.

6. Ideo visum fuit Dominis huiusmodi interpretationem, & alia deducta pro parte Arrufat exactiorem discussionem exposcere, ea qua cum pendeat finalis determinatio nullitatis, vel iniustitiæ sententiæ, ac Censurarum A. C. interea dum hæc maturius examinantur Sala est absolvendus, siue in iusticiam simpliciter adducat iuxta text. in cum contingat §. in eo verò casu &c. & seq. ibi bene explicat gl. fin. ex. de offi. delegat. siue etiam nullitatem ex quo promulgatæ fuerint, contra intentionem Summi Pontificis, ad text. in c. fin. de præsent. vel ex aliis causis (licet in casu præsentis nullitatis concedatur absolutio non simpliciter, sed ad cautelam donec in definitione causæ certius appareat an verè fuerit ligatus, ita vt illa sit necessaria) gl. in c. præsentis in verb. ad cautelam, &c. de sentent. excommunicat.

in 6. & habetur in cap. solet, & in c. venerabilibus, si causa ibique gloss. 1. in fin. & gloss. ult. & s. f. ac §. fin. ed. 11. & in c. per rias, in ver. nos igitur, &c. ex. ad. & nor. DD. ac præ ceteris declarat Abb. in d. cum contingat, sub n. 1. & 2. *verfic. nota primo*. &c. & *verfic. secunda*. *verfic. item nota*. &c. de offi. deleg. & c. ac n. 4. Rota in Gerunden. absolut. a Censur. 31. Julij 1624. coram bon. mem. Coccin. in §. *aitanen si proponens*, in ver. sic. & *quamvis si allegatur excommunicatio iniusta*. &c. Atque ita in his terminis fuit aliàs resolutum in Placent. ff. de iustissim. 12. Junij 1592. coram bon. mem. Penia penes Marced. de commiss. 10. 1. fol. 277. n. 5. *verfic. in hoc decisione*. &c. & in Barcinon. incurs. Censur. 25. Junij 1593. coram bon. mem. Cardin. Mantica decis. 237. n. 6. *verfic. sed vt aperitur, ac Segobrien. oper. 26. Junij 1591. coram bon. mem. Card. Hieron. Pamphil.*

7. Neque obstat quod agitur de censuris latis in Curia non solcat dari absolutio nisi parito iudicio.

8. Quia id procedit quando constat de illarum validitate, & iustitia, vt fuit dictum in Vicen. Porion. 18. Martij 1639. coram Reueren. D. M. Decano, & sæpè in aliis, secus est quando ex præhabita cognitione aliquo modo apparet de earum nullitate, vel iniustitia, vt in proposito casu ex verbis fundationis, ac instrumentis supra relatis, nam hoc casu conceditur absolutio cum reuocanda ad beneplacitum, & si ex vterius causis difficultate appareant valide, ac iuste, tunc reuocato beneplacito in eadem reducitur, seu (vt aiunt) reintroditur, reus donec competenter satisfecerit iuxta text. in. ad reprimendam, in fin. ibique gloss. fin. in ver. *Hinc etiam patet, quod non precipitur aliquid absolutio*. &c. ex. de offi. ordin. & in c. ex parte. il. 1. §. *si vero dubia est de ver. signific. gl. fin. in d. cum contingat, verfic. & ideo præceptum differtur de offi. deleg. & probauit Rota in d. Placent. fidei iustissim. sub n. 5. & in d. Segobrien. oper. in quibus agebatur de Censuris latis in Curia, vt verò nullæ cognoscantur, denuntiantur illis non fuisse affectus, siue ligatus. Sin autem iniuste declarantur quidem tales, sed quia adhuc illis (licet iniuste) remanet innotuit, si de diffinitiuè absolutio, & aduersarius ad interesse condemnatur iux. text. in d. cum contingat, ibi gl. final. de offi. delegat. c. final. de præsent. & in c. sacro in §. conueat etiam, & in c. sacro in §. cumque aduersus excommunicatorem, & vtrouique not. gl. & DD. de sentent. excommunicat. & confert. Rot. decis. 72. lib. 3. part. 3. diuers. Lancellor. de assen. appellat. pend. 1. amp. 8. n. 6. *verfic. nec pro purgatione*. &c.*

9. Quæ verò dicuntur de possessione dictæ Arrufat non pertinent ad præsentem inspectionem in qua solum actum fuit de prædictis ad effectum abolitionis, vt præmissum est concedendæ, quo deinde maturius in causa procedi possit vt pluries seruauit Rota, & præsertim coram bon. mem. Card. Mantica Pamphilus & Penia in decisionibus supra citatis: quare de aliis particulariter agendum erit.

Atque ita fuit resoluta vtraque parte informante, &c.

DECISIO XXXIII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D.

Cerro Valentina Parochialis.

Veneris 28. Aprilis 1645.

§. 1. Non constare de resignatione valida dictæ fuerat prius vtraque parte informante die 8. Aprilis 1644. coram Reueren. P. D. meo Præfide Valliolecano, & cetero decisio propter eius ab vrbe discessum à me in Rota subrogato fuerit extensa. Et postea coram me vna tantum parte informante die 13. Ianuarij præteriti dis-

pliei fundamentum. Primò scilicet, quia ex registro Datarie apparebat supplicationem fuisse signatam à sol. rec. Virbano V III. 3. nonis Ianuarij, Pontificatus anno 18. qui est, 1641. à natiuitate. & sic postquam resignans obicitur. Secundò, quia mandatum ad resignandum erat conditionale cum decreto exprimentis onus antiquum duorum cassificiorum tritici, & reservata pensione ducat. 200. auri de Camera integre soluen. litteris non expeditis, quae tamen conditiones impletas non fuerant, sed inò signata supplicatio cum clausulis omnino repugnantibus, unde resignatio remanebat nulla ex defectu consensus resignantis, qui sub illis pactis, & conditionibus consensus, vt latius habetur in dictis decisionibus.

2. Sed hodie re proposita causa DD. recesserunt à decisio, quia ex nouiter in facto adductis ab altera parte, visum fuit vt vniuersum Fundamentum cessare.

3. Etenim licet supplicatio appareat signata de anno 1641. in registro Datarie cui visus fuerat potius adhiberi debere fidem, quam litteris, quae sol. immo ostendebantur, hodie tamen fuit exhibitum originale eiusdem supplicationis signatae 3. Nonis Ianuarij Pontificatus S. mem. Urbani VII. anno 17. quod correspondet anno 1640. quo tempore resignans adhuc vivebat, in conuictu autem magis standum est originali, quam registro iuxta Theoricam Bar. in l. si quis ex argentarius S. Praetor ait ff. de edenho. Surd. qui latè exornat materiam cons. 141. n. 8. & in terminis supplicationis firmat Mendol. ad regul. Cancell. reg. 15. q. 2. n. 3. & in reg. 27. q. 1. n. 3. Capusag. dec. 65. n. 6. part. 1. Rota coram Reuerend. Vgellen. dec. 265. n. 11. cum seqq. & dec. 106. n. 1. & coram bon. mem. Burat. dec. 294. n. 12. Imò secundum originalem supplicationem omnes aliae scripturae postea factae emanandi, & regulari debent gloss. in cap. vt veterum librorum. versio. Graeci circa med. in verbo, & est hic argum. dist. 9. Rota dist. dec. 265. n. 12. & coram Cardin. Caualer. dec. 255. n. 8.

4. Eoque magis in casu nostro quia cum originali supplicationis concordat parua Data, quae pariter legitur sub eadem die, & anno Summa n. 4. consensus praestitus à Colle Procuratore in Cancellaria pariter sub eadem die, & anno dicto Summa n. 2. & ratificatio resignantis facta sub 26. Februarij 1640. Summa n. 3. si enim ratificatio facta fuit de anno 1640. consequens est, supplicationem eo tempore iam fuisse signatam, cum ratificatio fiat de adu iam gesto, actumque praecedentē conuoluerit, non subsequenter ad instar confirmationis. Gemin. cons. 118. n. 4. vers. ratificatio enim. Menoch. cons. 364. n. 18. Iunctis etiam litteris ad fauorem Resignatarij expeditis quibus magis standum est, quam registro, dum eum originali concordant, vt aduertit Rota coram Vgellen. d. dec. 106. n. 1. cum praesertim de legalitate originalis suspicari non possit, dum Reuerendissimus tunc Datarius eo viso, & diligenter inspecto testatus mihi fuerit, nec alteratum esse, nec in aliqua parte vitiatum, adeo vt propterea potius sit praesumendum erratum fuisse in registro, quod à solo vito registratione conficitur, quam in originali supplicatione signata manu Papae, nedum visa per d. Datarium, sed eius manu data, & diligenter ulterius examinata per tot officiales.

5. Ad alterum fundamentum, quod ob non seruatum formam mandati, & conditiones in eo oppositas non impletas deficiat consensus resignantis, dictum fuit.

6. Quod, an agitur de non facta expressione duorum cassificiorum tritici, & cum hoc sit onus perpetuum extractum ab Archiepiscopo Valentiae ex fructibus istius Parochialis, & assignatum Seminario dicte Ciuitatis vigore Concil. Trident. sess. 3. c. 18. de reform. forte non erat de necessitate exprimentum, prout similiter non exprimitur onus subsidij exculati Treremium, & similitum, quia scilicet cum sint onera perpetua, quae distrahuntur à corpore beneficij, non continentur in va-

lore expresse sed illum minuant. Gigas de pens. q. 96. n. 2. & 3. loquens de oneribus Episcopalis, Put. dec. 291. lib. 3. in nouis, Rota in recent. dec. 158. num. ult. part. 1. Adh. ad Gregor. dec. 245. sub n. 12. vers. ad istum autem effectum & coram Burat. dec. 418. n. 1. verus enim valor dicitur, qui remanet deductis oneribus, vt notat Bar. in l. fundi Trebianis in fin. ff. de usufructu. l. Rota diuers. dec. 548. part. 1. & in recent. dec. 640. n. 6. part. 3. & coram Card. Caualer. dec. 462. n. 1. onera autem intelliguntur de perpetuis, non de temporalibus, vt explicat Gonzal. ad reg. 8. gl. 5. §. 2. num. 21. Garz. de benef. part. 5. c. 3. nu. 10. cum seqq. addit. ad Gregor. dec. 490. num. 9.

7. Sed quia in contrarium deducebant huiusmodi expressionem fuisse necessariam, prout in terminis perpetuae pensionis impositae ad fauorem seminarij vigore Concil. Trident. vid. bar. dec. in Valentina pensionis 25. Iulij 1601. coram bon. mem. Card. Milino, vbi ratio adducitur, quod cum huiusmodi pensio sit perpetua continet in effectu dismembrationem fructuum.

8. Ad hoc pariter fuerunt datae variae responsiones, & praesertim fuit allegatum, quod hodie seruetur stylus contrarius in Dataria, scilicet non exprimentis similia onera perpetua, nedum Generalis aliarum Prouinciarum, & diocesis, sed individualis Valentiae, & ad hoc comprobandum datae fuerunt fides & attestaciones plarium officialium & curialium in Summario n. 6.

Provt etiam deducebatur quod cum hoc onus non sit voluntarium, sed necessarium à iure, vel decret. Concilij inuictum cuiuscunque beneficio huius Diocesis, eius taciturnitas non potuit reddere gratiam subreptionem, ad not. vey Felin. in cap. super litteris, num. 8. de rescript. Rota dec. 75. eod. tit. in antiq. & dec. 569. n. 15. part. 5. recent. 10. 2. & in simili de onere perpetuo, quo grauantur Prioratus & Commendae Religionis Hierosolymitanæ dixit Rota in Monopolitana pensionis 1598. coram Orano, quam refert & sequitur Garz. de benef. part. 1. c. 5. n. 564. ea ratione, quia cum Papa praesumatur optime scire omnia Concilij decreta, vel cogitauit, vel cogitare potuit super hac Parochiali adesse hoc onus pro Seminario, quae sola generica cogitatio sufficit in gratis Apostolicis ad euitandam subreptionem ex taciturnitate resultantem. R. in. consil. 68. n. 4. & cons. 75. n. 16. lib. 3. Handed. cons. 89. n. 27. lib. 1. & alijs relatis in d. dec. 100. n. 30. part. 5. recent. firmans ulterius n. 32. ea sola esse exprimentia ad euitandam subreptionem, quae de stylo & consuetudine Datariae solent exprimi, non autem alia.

9. At verò agitur de alijs in supplicatione conditionaliter expressis ob quorum inobseruantiam, dictum fuit in decisionibus, fuisse excessum in mandato, & deficere consensum in resignante. Et placuit responsio quod dum istae conditiones fuerint à Procuratore in supplicatione appositae, & per Sanctiss. delatae tanquam non solitae concedi, dicitur satisfactum mandato, & valet resignatio, vt aduertit Paris. de resignat. lib. 9. q. 17. n. 19. vers. sed dubium est, Loter. de re benef. lib. 3. q. 16. n. 38. vers. prius autem in his terminis, dec. 387. num. 2. part. 4. diuers.

10. Et hinc cessat in facto motuum prima decisionis, quod licet non fuerint adhibitae diligentiae ad illas obtinendas, dum enim, vt dictum est, fuerint in supplicatione appositae, & Pontifex illas delevit, diligentiae remanent eo ipso probatae, quia ex cassata & delineata iuxta stylum Datariae, & Cancellariae arguitur peritorum denegatio, Card. Seraph. dec. 683. num. 2.

11. Non obstat clausula, non alijs, aliter, nec alio modo apposita in fine mandati propterea quae remouete videtur consensum casu quo conditiones impletas non fuissent, quia cum post appostas conditiones additum fuerit,

fuert, si ita Sanctiss. placuerit, & subsequatur postea dicta clausula, non alias, aliter, nec alio modo, argui debet, resignantem, tunc demum voluisse inplementum, casu quo Sanctiss. placuerit, & non alias, vnde dum Papa noluit, censetur & resignantem noluisse, vt in puncto extat decisio *Cæsar de Grass. 10. de præbend. alias 12. 1. n. 2. 3. & 4. quare sequitur, & referunt Gonz. ad reg. 8. gloss. 12. n. 93. & Loter. de re benefic. lib. 3. q. 19. n. 38. & ita licet procurator consenserit absque his conditionibus, ex hoc tamen non deficit consensus in mandante, quia dum illas condiciones solum voluit quatenus Sanctissimo placuerit, eo ipso, quod Pontifex eas delendo noluit admittere, censetur etiam illas noluisse mandantem; quia prædicta verba, si Sanctissimo placuerit, ad antecedentia omnia non stant resolutiue, sed conditionaliter, vt expressè firmatur in d. *decisione Cæsar. de Grass. 10. n. 8.**

12. Nec intrat replicatio, quod dicta clausula non alias, aliter, nec alio modo referri debeat ad condiciones appositas, non autem ad beneplacitum Sanctissimi quia cum stet apposta post requisitum d. beneplacitum magis ad illud referri debet, quam ad alia magis remota, ex doctrina *Bar. in l. fin. C. de reb. dub. alias autem superflua fuisset reservatio beneplaciti, si non aliter, quam modo expresso resignatio fieri potuisset.*

13. Nec obitat deducta per *Rotam in Corduben. dimidia portiois 14. Nouembris 1558. coram Chivoga in alia decis. allegata*, quia procederet si resignans simpliciter, & absolute noluisset aliter resignare quam sub pactis & conditionibus in mandato expressis, secus pro vt hic vbi conditionaliter tantum, & accedente beneplacito Apostolico; Eo enim non accedente, censetur etiam aliter voluisse in puncto respondendo huic obiecto distinxit *Rota apud Cæsar. de Grass. d. decis. 10.* Ex quibus etiam habetur responsio ad allegatam *decis. in causa Sauonen. Cantoria*, quia eo casu resignans liberè, & absolute protestatus fuerat, non aliter in resignationem consentire, quam sub expressis pactis, & conditionibus in mandato apposis, quod non est in hoc casu.

Et ita vtraque parte, &c.

DECISIO XXXIV.

Sacra Rotæ Romana coram R. P. D. Ceyro.

In causa Leopoliensis. administrationis
Hospitales.

Lune 15. Maij 1645.

§. 1. AD Priorem Conuentus S. Domini, & Seniores Confratres Sanctiss. Rosarij spectare curam, administrationem Hospitalis S. Lazari in Ciuitate Leopoliensis. DD. censuerunt, quia cum dictum Hospitalis erectum fuerit à prædicto Priore & Fratribus vnâ cum Confratribus Sanctiss. Rosarij, ab eisque proprio iure dotatum, vt apparet tam ex laudo per Vicarium Leopoliensem, aliisque compromissarios lato vsque, & anno 1618. quam ex litteris Regis emanatis anno 1634. *Summ. quod datur n. 1. & 4. consequens est, vt ad eos spectet illius administratio, & gubernium, vt notat Abb. in cap. de Xenodochiis n. 2. de Religios. domib. & in sua q. 3. signatur n. 14. Card. in Clem. 1. n. 13. & in Clem. 2. n. 5. eod. tit. Rocch. de Curæ de iurepar. in verb. in Ecclesia sua n. 9.*

2. Eoque magis præfatum Hospitalis sit erectum, & dotatum fuit à Sereniss. Rege Polonia sub sua immediate protectione receptum, eiusque bona exempta ab omnibus oneribus, & collectis, cum prohibitione ne quælibet persona audeat se in eius gubernio, & administratione intromittere, ibi, *In patrocinium nostrum assu-*

mendi censuimus, vt quod immediate in protectionem nostram Regiam assumimus, & recipimus, vt ad memoratum Xenodochium sub nostra protectione existens, had. presumat quisque sibi auctoritatem aliquam usurpare. Cum enim ex huiusmodi immediata receptione in Regiam protectionem fuerit exemptum ab Ordinationis potest. Vicarius Leopoliensis. nec Canonici Ciuitatis se ingerere in illius administratione, que tota spectare debet ad Priorem, & Confratres, prout fuit in indulto Regio dispositum, cum non repugnet Regularibus habere sub se Hospitalis, eiusque Regimini prædicti, *tem. quia contingit §. præmissa. vbi que Dilecti de Religios. domib. & in terminis consulti Bald. cons. 100. lib. 5.*

3. Et ita pariter reddendum esse rationem bonorum, & rerum Hospitalis responsum fuit; iis enim de iure reddi debet, ad quos spectat gubernium, & regimini, & quibus eadem loca subsumt a. *Clem. quia contingit §. illi etiam vbi Vitalin. n. 66. & 69.*

4. Ponderando præsertim quodque Andreas Puchnicki olim Archiepiscopus Leopoliensis. & de numero Confratrum piè elargiendo quædam prædia pro augmento Hospitalis, statuit prouidentes, & Hospitalarios, ista ratio cuius reddere teneri in Conuento coram Priore S. Domini, & Senioribus Confraternitatis, hæc enim determinatio, & confessio Prælati antecessoris adminiculatur, præsertim ex dicta fundatione, & dotatione, ac obseruantia præcedenti, nocet Archiepiscopo successoris. *Ruin. cons. 142. n. 4. lib. 1. cum alijs per S. mem. Gregor. dec. 506. n. 6.*

5. Nec obstat quod dum prædictum Hospitalis fuit erectum de consensu Ordinarij, habetque annexam Ecclesiam vbi Missæ celebrantur, & Sacramenta infirmis ministrantur. D. Archiepiscopus habet intentione fundatam super assententia iuris communis scilicet quod cura, & gubernium Xenodochiorum, ceterorumque piorum locorum ad ipsum spectat, qui potest illa ad libitum visitare, vt disponit etiam S. Concilium Tridentin. *sess. 22. c. 28.* Regula enim assententia iuris communis non attenditur vbi aliter fuit cautum in ipsa erectione & fundatione. Erectionis enim & fundationis forma est attendenda circa gubernium, & administrationem, *Rot. coram S. mem. Gregor. dec. 4. sub n. 1. vers. circa illud cum seqq. & fuit dictum in alia dec. super assententia à Censuris sub die 27. Ianuarij 1645. coram me. Et dum prædictum Hospitalis fuit receptum sub immediata protectione Sereniss. Regis Polonia, non cadit sub Concilio quod in d. c. 8. expressis verbis excipit Hospitalia immediate subiecta protectioni Regum.*

Et ita resolutum informantibus tantum Priore, & Fratribus.

DECISIO XXXV.

Sacra Rotæ Romana coram R. P. D. Versipio.

In causa Barcinonensis. Canonicorum.

Veneris 9. Iunij 1645.

§. 1. RESOLUTUM fuerat in decisione præterita emanata coram me sub die 4. Decemb. 1644. consistere de bono iure Petri Ioannis Atxer in hoc Canoniatu Penitentiario Barcinonensi, Ecclesia, quem à Fel. rec. Urbano VIII. obtinuerat tanquam reservatum ratione vacationis in mensè Iulij Apostolicæ Sedi semper affecto, ex eo potissimum fundamento quod indultum concessit Sereniss. Regi Catholico concessum pro Ecclesiis consisteribus in Regnis Hispaniarum, non fuerit vlti receptum in hac Prouincia Catalonia, cum verò pro parte Capituli, & Ioannis ab eodem electi denuo impugnetur.